

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۱/۱۹

رشید

استاد رشاد ته

منظوم لیک

یادونه:

د ۱۹۹۵ کال دسپتمبر میاشت وه چې له جنگ خپلي کابل په توره شپه کې ډيلي ته را ورسیدم،
خومیاشتي مو په ډیروسختیوکي د هندوستان د بیروکراسی پر لامل تیري کړي، په ډيلي کې په
هغو شپوکي استاد شاکراوملي سوداگر آقامحمدخان ریس صاحب، هاتف صاحب اوسناتور صاحب
سلطان علمي، سربلند صاحب دوی ټول اوسیدل، خوزه خبرنه وم، ارواښاد شاکر صاحب یوه ورځ
پوهنتون ته راغلی و، خوزه لاهم پوهنتون ته نه وم ورننوتی، له ډیرو شپو وروسته مي د ریس صاحب
د زوی گران متین جان له برکته ټول پیدا کړل، سره له دې چې سخت خواشینی وم، خو ددوی شته
والی روحیه راکړه، ناسته پاسته موسره پیل کړه، یوه ورځ ریس صاحب راته وویل چې رشاد
صاحب خو تنوته ويلي ول چې مور باید ستا پوښتنه وکړو، یوڅوک په نن سبا کې کابل ته ځي که کوم
لیک استاد ته لیري وي لیکه چې هم ستا درک ورمعلوم شي او هم یې زړه ستا له خوا ډاډه شي. ما
دا کار وکړله یوه لنډکي لیک سره مي دغه شعر ورته ولیکه چې نن یې له تاسو گرانو دوستانوسره
د علامه رشاد د زېرد په مبارکه سلمه کې له تاسوسره شریکوم اوله پاک خدایه دهغه لوی انسان له پاره
د فردوس جنت هیله کوم.

درنښت

رشید

لیک

په خوب دي وینم ،
ډیرمي یادیري ،
خدای د دژوند کښتی دخضر په چینه وروله.
خدای دي د لمر په شان خلانده لره ،
چې شپه او ورځ مي د امید په تکل
لکه د خدای میلمه له زړه ونه وځي.
ډیره موده وشوله،
چې زه دسبزو د ځنگل په گڼ کې کله کله

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

ستورو ته گورم او شعرونه ليکم.
څو مي د زړه درد ديوې شيبې تسل ومومي .
زه دځنگل په گڼ کې ،
دسلو، زرو گروهو (يوه) ټکي ته
دورځي څوڅوځلي سرتيتوم .
اخ چې د (يوې) گروهې دميني مستان
اوس دمنصور دچي شرنګ نه لري،
هر يو چې گورم دزيری تبي زگيروي يي جگ دي
او دزيری تبي په غم اخته دي.
ددي ځنگل په گڼ کې ،
دلته چې اورلگيري شمعي بل دي ،
اوپتنگان دلرمانو پر نيټونو باندي شمعو ته گداوې کوي.
دلته چې هرڅه سپين وو
لکه دلمر رڼا پرسپينو زرو
کرار کرار ېي زوال ليري د هيربنت په لوري
او دزنګيانو سيوري لويدي د ((رڼا)) په سيکه
څويي نور څوک ددي ځنگل په منځ کې ،
په ارزښت ونه بولي

په خوب دي وينم ،

د یرمی ياديري ،

خدای د دژوند کښتی دخضر په چينه وروله.

دلته يو گڼ ځنگل دی ،
کله چې ما دلته يو څو شيبې وکړي ،
يوورځ يو بڼکلی سهار ،
دبام له سره مي ځنگل کتلو،
لمر په کې ډوب ، ډوب کيده
پرسره بدن يي دځنگل لښتی ،
تغمي تغمي وي .
آ خوا مي سترگي په ناڅاپي توگه ،
ديوې لورتيا لويی وروکارلي ،
هغه چې اوس هم په دې ټول هند بار کې
ترخان لورتيا نه مني ،
لکه دتاپه شانی...
هغه دقطب منار !

بله ورځ بڼارته ولاړم ،

هلته مي (خلک) لیده ،

چې به بيا هريوه پوښتنه کرله :

ته له کا بله راغلي ؟

ته په کا بل کې وي لا ؟

هغه رشاد چيري و ؟

هغه رشاد څنگه و ؟
هغه رشاد ژوندی دی ؟

هغه زموږ او تاسو گډه هستي ... !

ماښام چې بیا په ځنګل ننوتم ،
سپوږمې راوختله ،
هم هغه بڼکلي سپوږمې
اه دشیرشاه دځوانی
آه دلودیانو دشرنگ
هغه مې هم وکته ،
په هم هغه مهال ،
په هغه نرمه او خوږه شیبه کې
دیوه سپیڅلي احساس په غبرګې
پوه شوم چې دوه نومونه
دیوه امید په لوري ما خوځوي ...
او لکه چې راته یوڅوک وايي :
هو، دغه دوه نومونه ډیر اوچت دي
ډیر اوچت دي :

هو، یو **دقطب منار** ،

او بل تلیاتي **(رشاد) !**

نوي ډیلې ، نهر وپوهنتون
د ۱۳۷۵ کال دحمل ۲۸